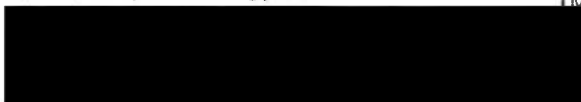

123

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/04330-0/2021	
Érkezett: 2021 NOV 25.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 3+2 db	<i>du!</i>

1

Dr. Várhelyi Tamás ügyvéd

Elektronikus iratról készített másolat

Alkotmánybíróság
Budapest
Donáti u. 35-45.
1015

Hiv.sz.:
Fővárosi Törvényszék 10.Fk.38/2020/32-I.
Fővárosi Ítéltábla 5.Fkf.111/2021/10.

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK 36.	
FŐLAJSTROMSZÁM KEZDŐIRATON:	
Postán / Gyűjtőládába / Személyesen / E-mailen / Faxon	
Érkezett: 2021 NOV 15.	
PÉLDÁNY: 1 IV:	
MELLÉKLET: 3	KÖZTÜK:
FŐLAJSTROMSZÁM UTÓIRATON: 10.Fk.38/2020	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott elítélt, a csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm, **dr. Várhelyi Tamás ügyvéd** () útján, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27.§. alapján, törvényes határidőn belül az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő, és kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, **hogy állapítsa meg a Fővárosi Törvényszék 10.Fk.38/2020/32-I. számú, 2021. január 22. napján kelt ítéletének, valamint a Fővárosi Ítéltábla 5.Fkf.111/2021/10. számú, 2021. szeptember 15. napján kelt másodfokú ítéletének alaptörvényellenességét, és az Abtv.43.§-ának megfelelően azokat megsemmisíteni szíveskedjen.**

INDOKOLÁS:

1.Törvényi és formai követelmények

- Az indítványozót, a Fővárosi Törvényszék **10.Fk.38/2020/32-I.** számú ítéletével 2021. január 22. napján emberölés büntette miatt 6 év 8 hónap fiatakorúak börtönében végrehajtandó szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. Az ítélet ellen benyújtott fellebbezést elbírálva a Fővárosi Ítéltábla 2021. szeptember 15-én kelt **5.Fkf.111/2021/10.** számú ítéletével az elsőfokú ítéletet enyhítette, a kiszabott szabadságvesztés mértékét 5 év 8 hónap végrehajtandó szabadságvesztésre enyhítette.
- Az Abtv. 30.§.(1) bekezdésében megjelölt 60 napos határidő megtartott, tekintettel arra, hogy a panasszal érintett másodfokú döntést 2021. szeptember 15. napján hozta meg és hirdette ki a Fővárosi Ítéltábla. A fentebb kifejtettekre tekintettel az alkotmányjogi panasz az Abtv. 27.§. (1) bekezdés b) pontja szerinti követelménynek is megfelel, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése megtörtént.

1R

- Az indítványozó érintettségének bemutatása

A Fővárosi Törvényszék **10.Fk.38/2020/32-I.** számú, 2021. január 22. napján kelt ítéletének, valamint a Fővárosi Ítéltábla **5.Fkf.111/2021/10.** számú, 2021. szeptember 15. napján kelt ítélete az indítványozóra nézve tartalmaznak rendelkezést.

- Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Mind az elsőfokú, mind a másodfokú bírósági eljárásban figyelmen kívül maradt az, hogy a törvényes bíróhoz való jog, a tisztességes és pártatlan eljáráshoz való jog, valamint az érdemi jogorvoslatához való jog sérült, ugyanis az elfogult bíró kizárásáról nem az arra jogosult bírói szerv határozott, ezáltal **az eljárás lefolytatása, így az ítélet meghozatala jogszabályba ütköző, Alaptörvénybe ütköző módon történt.**

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

Alaptörvény megsértett rendelkezései:

Az Alaptörvény **XXVIII. cikk (1)** bekezdése szerint

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

Alaptörvény **XXVIII. cikk (7)** bekezdése:

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

Alaptörvény **XV. cikk (2)** bekezdése

„Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.”

Alaptörvény-ellenesség indokolása

A jelen alkotmányjogi panasszal támadott határozatokat megelőzően már lefolytatásra került egy elsőfokú eljárás a Fővárosi Törvényszék azonos tanácsa előtt, azonban azt a Fővárosi Ítéltábla súlyos eljárásjogi hiba miatt (védő kizárása) másodfokon hatályon kívül helyezte, és új eljárás lefolytatására utalta.

A megismételt eljárást megelőzően elfogultság miatt az **eljáró tanács kizárására** indítványt tettünk, melyet a **Fővárosi Törvényszék másik tanácsa elutasított** (26.Bkk.420/2020/2.). Az **elítélt álláspontja szerint székely származása, gyökerei miatt elfogultan folytatta le vele szemben az**

eljárást a Fővárosi Törvényszék elnöke. Különösen a kés hordása kapcsán tett erre utaló megjegyzéseket.

Álláspontunk szerint a t. Fővárosi Törvényszék ezzel is súlyos eljárási hibát vétett, ugyanis ■■■■■ terhelte a kérelmében az egész Fővárosi Törvényszék kizárását kérte, és erről dönteni nem a határozatot hozó tanács volt jogosult.

■■■■■ a Fővárosi Törvényszék, mint az egész szervezet ellen, kártérítés miatt keresetet nyújtott be, melyet a Budapest Környéki Törvényszéken 20.P.20.432/2020. ügyszámon lajstromoztak.

A keresetindítás tényéről az indítványozó védője 2020. szeptember 7. napján, írásban tájékoztatta a Fővárosi Törvényszéket, egyúttal kizárási indítványt terjesztett elő.

A Budapest Környéki Törvényszék 20.P.20.432/2020/3. számú, felperes 2020. július 21. napján kelt keresetlevelét visszautasító végzése 2020. november 4. napján kelt.

A Fővárosi Törvényszék 26.Bkk.420/2020/2. számú, 2020. szeptember 14. napján kelt végzésével ■■■■■ bíró kizárását megtagadta.

Fentiek alapján, a büntetőeljárást lefolytató Fővárosi Törvényszék egy másik tanácsa az elfogultság miatti kizárásról nem határozhatott volna, hiszen a fenti számú kereset alperesként egészében a Fővárosi Törvényszéket jelölte meg és az indítvány elbírálásának időpontjában az indítványozó által előterjesztett kereset befogadhatóságáról a Budapest Környéki Törvényszék nem döntött. A Pp. 178.§ (1) bekezdése szerint „A keresetlevelél visszautasítása esetén a keresetlevelél előterjesztésének joghatásai fennmaradnak, ha a felperes az ügy előzményére hivatkozással, a visszautasító végzés jogerőre emelkedésétől számított harminc nap alatt a keresetlevelet szabályszerűen - a már megfelelően becsatolt mellékletek kivételével - újra előterjeszti, vagy igényét egyéb úton szabályszerűen érvényesíti.”

Ez alapján, az indítványozónak a keresetlevelél visszautasítása miatt igényérvényesítési lehetősége nem enyészett el, melyre a kizárási indítvány elbírálása során is figyelemmel kellett volna lenni.

Álláspontunk szerint a Fővárosi Törvényszék és a terhelte egymással szembeni perben állása kizárta a pártatlan eljárás lehetőségét.

Sérültek ezzel tehát ■■■■■ terhelte Alaptörvényben foglalt jogai. Az egész büntetőeljárás során származása miatt az eljáró bíró részéről hátrányos megkülönböztetés érte, a törvény előtti egyenlőség nem volt így biztosított.

Az ezzel kapcsolatos elfogultsági (kizárással irányuló) indítvány elbírálása során pedig a jogorvoslati jog nem volt teljeskörűen biztosított, az sértett, mivel nem az arra jogosult bírói szerv hozta meg a döntést. Ezáltal tehát a megismételt eljárásban törvényes bíró hiányában, az Alaptörvényben rögzített pártatlan és tisztességes eljárás megsértésével került sor az eljárás lefolytatására.

Egyebekben álláspontom szerint a kizárásról való döntés meghozatalakor az indokolási kötelezettségének nem tett teljes mértékben eleget, ugyanis állításainkat, véleményünket nem is cáfolta. A határozat semmilyen formában nem értékelte azt, hogy az indítványozó pert indított a Fővárosi Törvényszékkel szemben. Kizárólag az eljáró bíró nyilatkozatát értékelte, aki akként nyilatkozott, hogy nem elfogult. Erdemi vizsgálatot az elfogultságot vizsgáló tanács ezen túl nem

folytatott. Hivatkozott a BH2005.9. és a BH2010.323. azon rendelkezéseire, melyek szerint „*elfogultság akkor állapítható meg, ha az eljáró bíró viselkedéséből, magatartásából, intézkedéseiből olyan körülményekre lehet következtetni, amely az ügy pártatlan elbírálását, tárgyilagosságot veszélyezteti.*”

Álláspontom szerint ezek mindegyike megvalósult, hiszen az eljáró tanács nem vizsgálta a vádlottat mentő, felelősségét enyhítő körülményeket, az erre irányuló indítványokat mind elutasította, szakértői kérdésekben alkotott véleményt (nem mérlegelés útján, hanem saját meggyőződésből), a szükséges szakértőket nem rendelte ki, a tanúvallomásokkal és egyéb bizonyítékokkal ellentétes történeti tényállást alkotott. Mindezek mellett személyeskedőnek nyilvánítható megjegyzéseket tett a vádlottal kapcsolatban.

Elfogultságát mi sem bizonyítja jobban, mint példának okán a 10.Fk.38/2020/32. sorszámú jegyzőkönyv 8. oldalán található indokolás

„(...) A vádlott kifejezte sajnálatát, de legalább ennyire sajnálja saját magát (...) viszont a bíróság nem észlelte megbánást (...) vádlottban még nem tudatosult kellőképpen, hogy elvette egy másik ember életét (...) vádlottal szemben sem alkalmazható más büntetés, mint hosszú tartalmú szabadságvesztés. Ez nem fog a hasznára válni (...)”

A kétséget kizáró módon, és egy fiatal ember elítélésének kérdésben, a bűnösség kimondásához megnyugtató módon szükséges tényállási felderítést elmulasztotta, és egyoldalúan – a tényekkel ellentétes következtetéseket levonva – elfogultan hozott ítéletet.

Bizonyítják az eljáró elsőfokú tanácselnök elfogultságát az alábbiak:

Megismételt eljárásban a t. Fővárosi Törvényszék eljáró ugyanazon tanácsa ismételten figyelmen kívül hagyta, és mellőzte azokat a bizonyítási indítványokat, amik a vádlott büntetőjogi felelősségét mentenék vagy enyhítenék.

A Fővárosi Törvényszék tanácsa tehát ezúttal is megfeledezett a Be. 3.§. (6) bekezdése szerinti kötelezettségéről. *„A bíróság, az ügyészség és a nyomozó hatóság köteles a terheltet mentő és a büntetőjogi felelősségét enyhítő körülményeket hivatalból figyelembe venni.”*

A Fővárosi Törvényszék a megismételt eljárásban semmilyen érdemi eljárási cselekményt nem végzett, kizárólag felolvasta a korábbi tárgyalási jegyzőkönyveket, vádlotti vallomásokat. A bizonyítási indítványokat elutasította, mindezt úgy, hogy érdemi, szakmailag megalapozott és levezetett indokolását ennek nem adta. Megjegyzem, nem is tehetné volna, hiszen igazságügyi orvosszakértői kérdésekről beszélünk. Nem kellőképpen derítette fel a történeti tényállást, elfogultan, egyoldalúan, a tényeket semmibe véve hozott ítéletet a Törvényszék.

Nem adott helyt a vádlott valós fizikai és mentális állapotának megismerésére irányuló indítványnak sem. Nem engedélyezte igazságügyi szakértők szakvéleményének kiegészítését olyan kiemelkedően releváns kérdésekben, mint hogy a vádlott cukorbetegsége és alkoholos állapotára tekintettel racionális döntéshozatalra alkalmas állapotban volt-e. Hogy alkalmas állapotban volt-e egy szándékos és célzatos (ítélet szerint) bűncselekmény elkövetésére. Egyáltalán támadásra képes állapotban volt-e.

Bár a megsértett alaptörvényi rendelkezéseknél nem került megjelölésre, de a Fővárosi Törvényszék eljárása figyelmen kívül hagyta, a rendelkezésre álló adatok ellenére nem vizsgálta a jogos védelem intézményét sem.

Alaptörvény V. cikk

„Mindenkinek joga van törvényben meghatározottak szerint a személye, illetve a tulajdona ellen intézett vagy az ezeket közvetlenül fenyegető jogtalan támadás elhárításához.”

A tanúvallomásokban foglaltak ellenére, azok tartalmával ellentétes ítéleti indokolást alkotott a Fővárosi Törvényszék, figyelmen kívül hagyva az alábbi, kötelező iránymutatásul szolgáló kúriai döntéseket is.

- 1.) **BH 1976.6.241** Ha a vádlott - a támadással szemben - azért használja a kést, mert azt pusztán kézzel nem tudja elhárítani: felmentésére vezető jogos védelmi helyzetben cselekszik.
- 2.) **BH 1979.3.95** A jogos védelmi helyzet megállapítását nem zárja ki az, ha a vádlott az ellene irányuló jogtalan támadást megelőzően élet kioltására alkalmas eszközt tartott magánál
- 3.) **BH 1978.10.407** A jogos védelmi helyzet megállapítható és kölcsönös verekedés szóba sem kerülhet, ha a támadó részéről a bántalmazás kezdettől fogva kitartó és a vádlott kizárólag a támadás elhárítása érdekében folyamodik tettelegességhez
- 4.) **BH 1993.9.534** Jogos védelem okából nem büntethető az elkövető, ha a testi épsége ellen irányuló támadást életveszélyt okozó testi sértéssel hárítja el, de az arányosság túllépése a sértett által kiprovokált pánikhelyzetében a tudatszűkült állapotával állt összefüggésben
- 5.) **BH+ 2002.4.162** A jogos védelem ijedtségből vagy menthető felindulásból való túllépése okából a vádlott felmentése az emberölés büntette kísérletének vádja alól, aki a pusztán kézzel őt bántalmazni szándékozó erősebb sértettet zsebkésével közepes-nagy erővel hasba szúrja, és ezzel közvetlenül életveszélyes sérülést okoz.
- 6.) **BH+ 2013.9.357 I.** A szavak általános jelentéstartalmából megérthető, nyomban bekövetkező bántalmazás kilátásba helyezése okot ad a jogszerű védekezésre, s annak szóbeli kifejezése, hogy a megtámadott nem tér ki, hanem ellenszegül a támadásnak, nem értékelhető "kihívás elfogadásaként", s ezért a megtámadottat nem fosztja meg az elhárító magatartás jogszerűségétől. Így javára a jogos védelmi helyzet, mint büntethetőséget kizáró ok törvényesen megállapítható.

A Fővárosi Törvényszék tanácselnöke indokolásában úgy fogalmazott, hogy szándékosan ölt embert az elítélt, és hogy késsel a kezében várta a sértettet a szórakozóhely előtt. Indokolta tehát mindezt az alábbi vallomások ellenére, amelyek függetlenül attól, hogy melyik baráti társasághoz tartozóak voltak, egyezők voltak abban a tekintetben is, hogy ██████████ elítélt a szórakozóhely mellett, az utcán hányva, rossz állapotban volt, kiszolgáltatott helyzetben találták őt a néhai sértett támadását megelőzően.

██████████ 2015. július 08. napján tett tanúvallomása, 3. oldal 2. bekezdése:

„Látni lehetett, hogy ██████████ előtt egy hányástócsa volt, ezért odaszóltunk neki, hogy ez az ő hányása-e és hogy jól van-e. Erre ő azt mondta, hogy az ő hányása ██████████ már a szüleit várja és azért áll külön és egyedül.”

██████████ 2015. július 09. napján tett tanúvallomása, 3. oldal 6. bekezdése
 „Kb. éjjél körül (...) feljöttünk a hely elé, ki az utcára (...) Akkor láttam, hogy tőlem kb. 10 méterre áll
 ██████████ ány (...) „

██████████ 2015. május 01. napján tett tanúvallomása, 3. oldal 6. bekezdés:
 „Fél egykor zárt ez a söröző és amikor én kijöttem, csak azt láttam, hogy ██████████ ott áll az utcán
 a hányása mellett és hívta a szüleit, mert nem érzi jól magát. Én odamentem hozzá, hogy hogy van,
 ő mondta, hogy nem jól, de már hívta a szüleit.”

██████████ 2015. október 09. napján tett tanúvallomása, 3. oldal 5. bekezdés:
 „A ██████████ sörözőtől kb. 15 méterre ült a padkán a bejáratnál (azzal szemben állva) jobbra volt. Én
 odamentem hozzá (...) Ő akkor azt mondta, hogy nincs semmi baj, már jobban van, várja a szüleit,
 akik haza viszik őt.”

██████████ 2015. május 05. napján tett tanúvallomása, 3. oldal 4. bekezdés:
 „Látszott a ██████████ hogy nincs jól, mert körülötte hányás volt. Én egyedül odamentem a ██████████ s
 megkérdeztem, hogy jönnek-e érte a szülei. Ő erre azt mondta, hogy már telefonált nekik és jönnek
 érte.”

██████████ 2015. május 01. napján tett tanúvallomása, 5. oldal 9. bekezdés:
 „Tőlünk ██████████ kb. 10-15 méterre állt az út sarkán. Láttam, hogy hányás van mellette,
 megkérdeztem tőle, hogy ő volt-e, azt felelte igen. (...) ő azt felelte, hogy már jönnek a szülei érte
 (...) „

██████████ 2015. május 01. napján tett tanúvallomása, 3. oldal 6. bekezdés:
 „(...) Kint a kolléga nekiállt háyni (...)”

A szemtanúk vallomásai abban is megcáfolták az ítéleti indokolást, hogy a **néhai sértett lépett fel
 támadólag ██████████ szemben, több alkalommal erősen ököllel arcon ütötte őt.**

██████████ 2015. május 01. napján tett tanúvallomása, 3. oldal 4. bekezdés:
 „A férfi megütötte ██████████ úgy emlékszem a jobb kezével (...) Ez kb. 10 méterre tőlem zajlott. Az
 üttesten, amellett, ahol korábban ██████████ t. Az ütés közben mind a ketten mozgásban voltak, a ██████████
 hátrált, a férfi ment utána (...)”

██████████ 2016. augusztus 16. napján tett folytatólagos tanúvallomása, 5. oldal 1.
 bekezdés:
 „Az biztos, hogy amikor verekedtek, akkor a sértett nem hátrált ki (...)”

██████████ 2015. október 09. napján tett tanúvallomása, 3. oldal 6. bekezdés:
 „(...) de a szemem sarkából láttam valakit sietve kijönni a kapun. Mint ez utólag kiderült ő volt a
 ██████████ ki leszúrtak (...)”

██████████ 2015. május 01. napján tett tanúvallomása, 3. oldal 6. bekezdés:
 „ (...) én visszafordultam és azt láttam, hogy egy férfi, akit azelőtt soha nem láttam (...) nekimegy
 ██████████

3. oldal 7. bekezdés:

„(...) hallottam a kurva anyázást [redacted] szájából. Azért mondtam [redacted] ezt, mert akkor már a férfi nekiment.”

[redacted] 2016. augusztus 16. napján tett folytatólagos tanúvallomása, 4. oldal 4. bekezdés:

„(...) azt láttam, hogy a [redacted] meglöki az az idegen férfi, majd verekedés kezdődik. Az biztos, hogy a [redacted] többször megütötte az idegen férfi, **Ő volt a kezdeményező.**”

[redacted] 2015. július 09. napján tett tanúvallomása, 3. oldal 6. és 7. bekezdés:

„(...) tőlem kb. 10 méterre áll [redacted] hány (...) ugyanott, ahol a [redacted] ányt, ő dulakodik azzal az emberrel, [redacted]”

[redacted] 2016. szeptember 20. napján tett tanúvallomása, 4. oldal utolsó előtti bekezdés:

„Azt sem láttam, hogy [redacted] yan került oda a másik személy, mert előtte az biztos, hogy a [redacted] t hányt a kocsi előtti részen, de akkor egyedül volt még”

Az őt ért bántalmazás okán az elítélt, a kiszolgáltatott helyzetében fellépő ijedtség, erős félelem, önmegevédése egy nála 10 évvel idősebb férfivel szemben, eredményezte azt, hogy a részére - kiszolgáltatott helyzetében – okozott ismétlődő, erős fájdalom és ezáltal a végig fennálló, életét féltő félelemérzet megszűnése érdekében, más lehetőség nem maradván – kést rántson, és ösztönszerűen védekezzen. Különösen akkor, amikor az elítélt a földön, a hátán feküdt és a néhai sértett ráfeküdvé még ekkor is ütötte őt. [redacted] ltal okozott sérülések többségén is egyértelműen látszik (több szúrás a ruházatot sem vágta át, vagy amelyik átvágta vérző sérülést sem okozott), hogy ezek elkeseredett védekező szúrások [redacted] tehát esze ágában sem volt bárkit is bántalmazni vagy csak provokálni, csak várta a szüleit, hogy hazamehessen.

Ismételten kiemelném tehát a Fővárosi Törvényszék eljárásának elfogultságát, melyet alátámasztják az imént idézett tanúvallomások, hiszen **ezek nagy számával ellentétben mégis a szemtanúk által észleltekkkel ellentétes történeti tényállást állapított meg a Fővárosi Törvényszék.**

3. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

- a) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról
Személyes adatai nyilvánosságra hozatalához az indítványozó nem járul hozzá.
- b) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata
 - a Fővárosi Törvényszék 10.Fk.38/2020/32-I. számú ítélete, valamint a Fővárosi Ítélettábla 5.Fkf.111/2021/10. számú ítéletét mellékelten csatolom
 - Bíró kizárására irányuló indítvány és elbírálása (Fővárosi Törvényszék 26.Bkk.
 - Jogi képviselő meghatalmazása.

Összegzés

Jelen ügyben tehát törvényes bíró hiányában került sor a megismételt eljárás lefolytatására, a jogorvoslati joga is sérült ezáltal a terheltnek, hiszen nem az arra valóban jogosult bírói szervezet hozta meg a döntést.

Alaptörvénybe ütközött álláspontunk szerint továbbá a Fővárosi Törvényszék tanácselnökének eljárása, tekintettel arra, hogy nem biztosította a terhelt számára a törvény előtti egyenlőséget, valamint a pártatlanságot és a tisztességes eljárás lehetőségét, a fentebb kifejtettek okán.

Mindezekre tekintettel kérjük, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság, a Fővárosi Törvényszék 10.Fk.38/2020/32-I. számú, 2021. január 22. napján kelt ítéletének, valamint a Fővárosi Ítéltábla 5.Fkf.111/2021/10. számú, 2021. szeptember 15. napján kelt ítéletének alaptörvényellenességét, és az Abtv.43.§-ának megfelelően azt megsemmisíteni szíveskedjen

Székesfehérvár, 2021. november 12.

Tisztelettel:

Dr. Várhelyi Tamás

ügyvéd

entit

képviselőtében